

TEZAU LITURGIC
4 SEPTEMBRIE
ISIDORA AGHIROTITISSA

ACATISTUL
SF. CUVIOS
ANTIM
DE LA
KEFALONIA

ATENA, 2020

04 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ ΑΝΘΙΜΟΥ ΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ

Ποίημα Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγieroθείτισης

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀρετῶν τῷ φωτὶ λελαμπρυσμένος, καὶ τῷ πυρὶ τοῦ
θεοῦ ζήλου πεπλησμένος, Μοναζόντων τὴν τρίβον
Ἄνθιμε διήλθες, καὶ λόγον Εὐαγγελίου νήσοις
πολλαῖς, κηρύξας ἐν φλογοβόλῳ σου τῇ φωνῇ, τὸν
Δεσπότην ἐδόξασας, διὸ τὴν μνήμην τὴν σὴν,
δοξάζοντες βοῶμέν σοι· Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κεφαλληνίας τὸν βλαστὸν καὶ μέγα καύχημα,
Ἀστυπαλαίας πολιοῦχον καὶ θησαύρισμα, τὸν
ἀόμματον θεράποντα τοῦ Κυρίου. Τὸν δομήσαντα
Μονὰς Θεοῦ εἰς αἴνεσιν, θεῖον Ἄνθιμον συμφώνως
ἐπαινέσωμεν ἀνακράζοντες·
Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Ἄφραστον τοῦ Δεσπότητος καὶ ἀμήχανον κάλλος ὃ
Ἄνθιμε ὀρᾷς ἀκορέστως (ἐκ γ'), διὸ τοὺς τῆς καρδίας
ὀφθαλμοὺς μου ἄνοιξον καὶ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως Θεοῦ
ὀρᾷν μοι δώρησαι, ἵνα γινώσκων τὴν αὐτοῦ Ἀλήθειαν

καὶ ἐν φωτὶ τῷ θείῳ ἀπροσκόπτως πορευόμενος, βοᾷ
σοι ἐκτενῶς τοιαῦτα·
Χαίροις ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας·
χαίροις τὸ κλέος Κεφαλληνίας.
Χαίροις τῶν ὁσίων περιβλεπτον καύχημα·
χαίροις οὐρανίου φωτὸς ἐνδιαίτημα.
Χαίροις ἄνωθεν σοφίαν ἐκ παιδὸς ὁ ποθήσας·
χαίροις πίστεως τὴν τρίβον ἀπλανῶς ὁ βηματίσας.
Χαίροις ὅτι κατεκόσμησας Μοναζόντων τὸν χορόν·
χαίροις ὅτι κατηγλάϊσας Ἄθωνα τὸν θαυμαστόν.
Χαίροις τῶν Ἀγγέλων βίον ὁ ζηλώσας ἐν σαρκί·
χαίροις Ἀποστόλων ζῆλον ὁ κτησάμενος σπουδῆ.
Χαίροις τοῦ Εὐαγγελίου ἡ περίτρανος φωνή·
χαίροις τῶν Ἑλλήνων κῆρυξ ἐν δουλείαις τοῖς καιροῖς.
Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Βάθος Θεοῦ κριμάτων ἀνερμήνευτον Πάτερ ἠρεύνας
θεολήπτω ψυχῇ σου, καὶ δόξαν Τούτου τὴν ἀπόρρητον
ἐνοπτριζόμενος, ἐδόξαζες τὰ ξένα καὶ ἐξαισία
μεγαλεῖα. Διὸ καὶ τῶν Ὁσίων πάντων τοῖς χοροῖς
ἐνούμενος, ὃ Ἄνθιμε μακάριε, ἐβόας τὴν χαρμόσουν
καὶ ἄληκτον ᾠδὴν Κυρίῳ·
Ἀλληλούϊα.

Γνώμη σου ἐκουσία τῷ Κυρίῳ προσῆλθες, μονήρη
ἀσπασάμενος βίον καὶ σχῆμα τιμιώτατον τὸ τῶν
Ἀγγέλων ἐνδυσάμενος, ἀκρόρειαν εἰς θεῖαν ἀρετῶν
ἀνήλθες, Θεὸν ὑψίστοις μέλεσιν ὕμνων σὺν τοῖς

Ἀγγέλοις. Ὅθεν σὲ πάντες, ἱεραῖς ὑψηγορίαις
χρῶμενοι, τὴν μνήμην σου τὴν πάντιμον
ὑμνολογοῦμεν Ἄνθιμε, βοῶντες ἐκτενῶς σοι ταῦτα·
Χαίροις ὁ λύχνος τῆς ἀληθείας·
χαίροις τὸ κάλλος τῆς εὐσεβείας.
Χαίροις ἀπαθείας θεοφύτευτος λειμών·
χαίροις ἐγκρατείας στάθμη καὶ εὐθύτατος κανὼν.
Χαίροις πίστεως ἀγίας ἢ καλλίστη θημωνία·
χαίροις τῆς ἀγάπης σκεῦος καὶ ἀρίστη δαδουχία.
Χαίροις ὅτι ἐβδελύξω φθειρομένας ἡδονάς·
χαίροις ὅτι κληρὸν ἔσχες τὰς ἀφθάρτους δωρεάς.
Χαίροις τοῦ Ἀγαθοδότου ὁ πιστότατος φίλος·
χαίροις συμπαθοῦς Δεσπότης γνησιώτατος δοῦλος.
Χαίροις Κεφαλλήνων νήσου ὁ κατάκαρπος βλαστός·
χαίροις τῆς Ἐδέμ ὁ πλοῦτος καὶ εὐώδης θησαυρός.
Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Δίψει Πάτερ ὑποβάλλων σεαυτὸν διὰ Χριστὸν καὶ
πολλαῖς σκληραγωγίαις, ὀλονύκτοις τε εὐχαῖς, τὸν
φθοροποιὸν χιτῶνα ἀπεβάλου τῶν παθῶν, καὶ τὸ
ἔνδυμα ἐκτήσω ἀπαθείας τὸ λαμπρόν. Διὸ Ἄνθιμε
ὑμνοῦντες ἀριστείας σου πολλάς, τὸν Δεσπότην
εὐλογοῦμεν τὸν οἰκῆσαντα ἐν σοι καὶ συμφώνως
μελωδοῦμεν τὴν καρμόσυνον ᾠδὴν·
Ἀλληλούϊα.

Ἐν δουλείας τῷ χειμῶνι ἔαρ ᾠφθης τῷ λαῷ, θεῖε
Ἄνθιμε κηρύττων τὰς ἀγίας ἐντολὰς καὶ στηρίζων

ὑποδούλους ἐν τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ. Τοῖς σοῖς λόγοις στηρικθέντες καὶ ἡμεῖς οἱ ἐνδεεῖς, χειμαζόμενοι κακίας καὶ παθῶν ἐπαγωγαῖς, πίστεως ἐκ θείας λόγους πλέκομεν χρεωστικῶς καὶ βοῶμεν μετὰ πόθου ταῦτα σοι μιᾷ φωνῇ·

Χαίροις δοχεῖον τοῦ Παρακλήτου·

χαίροις ἡχεῖον Πατρὸς Ὑψίστου.

Χαίροις πίστεως ἀγίας ποδηγέτης ἀπλανῆς·

χαίροις τῶν ἀπίστων πάντων καθαιρέτης ὁ ὄξυς.

Χαίροις Μοναστῶν ἀλείπτῃς καὶ φιλόστοργος πατῆρ

χαίροις τῶν ἰσαποστόλων ἡ τιμία καλλονή.

Χαίροις τοῦ Εὐαγγελίου ὁ διδάξας τὰς ὁδοὺς·

χαίροις ὁ καλῶς περάνας ἀρετῶν τὰς στενωπούς.

Χαίροις ὅτι φιλοτίμως εἴργασαι τὰς ἐντολάς·

χαίροις ὅτι ἐκομίσω αἰωνίους ἀμοιβάς.

Χαίροις τῆς Κεφαλληνίας ὁ πολύφωτος ἀστήρ·

χαίροις ὁ διασκορπίσας Φῶς τὸ ἰλαρὸν πολλοῖς.

Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Ζηλωτῆς τῶν Ἀποστόλων θεῖε Ἄνθιμε δειχθεῖς, ἦλθες εἰς Αἰγαίου νήσους, ὑποδούλους νουθετῶν καὶ διδάσκων τὰς τοῦ νόμου θεοφθόγγους ἐντολάς. Ὅθεν ῥήσεσί σου θείαις νῦν στοιχοῦντες καὶ ἡμεῖς καὶ ἐπόμενοι Κυρίου παραγγέλμασι σεπτοῖς, τὴν Αὐτοῦ οἰκονομίαν μεγαλύνομεν αἰεὶ, ἐκβοῶντες μετὰ πόθου τὴν εὐφρόσυνον ᾠδὴν·

Ἀλληλούϊα.

Ἦγειρας Θεοῦ εἰς αἶνον πλείστας Ἄνθιμε Μονὰς καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοῦ κόσμου ἐφειλκύσω πρὸς τὸ φῶς, ἀναδείξας τὰς ἐρήμους φροντιστήρια ψυχῶν. Ὅθεν Μοναζόντων στίφη καὶ τῶν εὐσεβῶν πληθύς, συγκροτήσαντες χορείαν πλέκομεν κοινήν ὄδην, καὶ συμφώνως ἐκβοῶμεν ταῦτα σοι μιᾷ φωνῇ·

Χαίροις ὁ στυλὸς τῆς ἐγκρατείας·

χαίροις ἡ στάθμη τῆς ἀπαθείας.

Χαίροις τῶν Ἁγίων Τόπων πάνσεπτος προσκυνητής·

χαίροις καθαρὸς λατρείας ἄριστος ὑφηγητής.

Χαίροις τοῦ Εὐαγγελίου ὁ ἐργάτης ὁ πιστός·

χαίροις χάριτος τῆς θείας οἰκονόμος ὁ σεπτός.

Χαίροις τῆς ἐρήμου φίλος καὶ θεόφρων πολιστής·

χαίροις τῶν Ὁσίων πάντων ἀκριβῆς ἐκμιμητής.

Χαίροις ὁ οἰκοδομήσας θείας καὶ σεπτὸς Μονὰς·

χαίροις ὁ περιποιήσας τὰς Κυρίου διδαχάς.

Χαίροις βίου τῶν Ἀγγέλων φωτοφόρε ἐραστά·

χαίροις τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων ὃ ἀκραῖμον λατρευτά.

Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Θεωρίας οὐρανίου ὤφθης Πάτερ κοινωνὸς καὶ ἐώρας κεκλεισμένοις σώματός σου ὀφθαλμοῖς τὴν Κυρίαν τῶν Ἀγγέλων Θεοτόκον Μαριάμ, κάλλη ὑποδείξασαν σὲ τὰ ἀνέκφραστα παντί, τὰ ἠτοιμασμένα ὅσοις ἀγαπῶσι τὸν Θεόν. Ὅθεν καὶ προτρέπουσα σὲ Ἄνθιμε θαυματουργέ, ὑπομένειν ἀγογγύστως στέρησιν τὴν τοῦ φωτός τοῦ προσκαίρου, σοι ἐδίδου Ἀναστάσεως τὸ φῶς, τοῦ βοᾶν ἀνεμποδίστως φωτοπάροχον ὄδην·

Ἀλληλούϊα.

Ἰσχυρᾷ φωνῇ σου Πάτερ διελάλεις τὸν Χριστόν, ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου καὶ ἀφύπνισας πολλοὺς ἐκ τοῦ ὕπνου τῆς ἀγνοίας πρὸς ἐγρήγορσιν Χριστοῦ. Ὅθεν αἶροντες τὰς χεῖρας ἐπευλόγουν τὸν Θεὸν τὸν αὐτοῖς σὲ δεδωκότα Ἄνθιμε μεγαλουργέ, θεῖον δῶρον τῆς ἀφάτου ἀγαθότητος Αὐτοῦ. Τοῦτον ὅθεν ἀνυμνοῦντες καὶ ἡμεῖς θεοπρεπῶς, λέγομεν σοι ἀπροσκόπτως ταῦτα χεῖλεσι ψυχῆς·
Χαίροις τῆς Σίφνου φωταγωγία·
χαίροις τῆς Χίου λαμπαδουχία.
Χαίροις τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων ἢ περίτρανος βολίς·
χαίροις τοῦ ἀδύτου φάους ἢ ἀπόρθητος ἀκτίς.
Χαίροις μοναστῶν ἡγέτης ὁ ἰθύνων ἀπλανῶς·
χαίροις εὐσεβῶν ὁ κῆρυξ ὁ λαλήσας θαυμασιῶς.
Χαίροις ὁ τὴν Θεοτόκον κατιδὼν ἐν ὀπτασίᾳ·
χαίροις ὁ λαβῶν ἐκ ταύτης εὐελπιν παρηγορίαν.
Χαίροις ὁ καλλιεργήσας τοῦ Κυρίου τὸν ἀγρόν·
χαίροις Τούτῳ προσκομίσας τὸν πολύδρεπτον καρπὸν.
Χαίροις Πνεύματος Ἁγίου ἢ ζεφύρειος πνοή·
χαίροις ὁ δροσίσας θείως ὑποδοῦλων τὴν ψυχὴν.
Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Κρήτη ἢ μεγάλη νῆσος ἐπαγάλλεται ἐν σοι Ἄνθιμε σημειοφόρε, ὑπηρέτα τοῦ Θεοῦ καὶ γὰρ ἔφθασας ἐν ταύτῃ εἰς πολέμου τὸν καιρὸν καὶ κηρύξας θεῖον

Λόγον φλογοφόρον σου φωνῆ, ἤσχυνας τοῦ
παλαμναίου τὴν μνησικάκον βουλήν. Καὶ ἡμεῖς σὼν
θαυμασίων εὐφημοῦντες τὴν πληθύν, ψάλλομεν σοι
ὁμοφρόνως τὴν πανίερον ᾠδὴν·
Ἀλληλούϊα.

Λέπεδα ἐν σοι καυχῶνται Ἄνθιμε μεγαλουργέ, καὶ
Κεφαλληνία πᾶσα συγχορεύει ἱερῶς, τοὺς καμάτους
προβαλοῦσα καὶ ἀγῶνάς σου σεπτούς. Ἐν αὐτοῖς γὰρ
ἔδομήσω τὴν πανίερον Μονὴν πολυάθλου καὶ
Παρθένου Μάρτυρος Παρασκευῆς, τὴν σεισμῶ
καταστραφεῖσαν, ἣν ἐφαιδρυνας λαμπρῶς τῇ οἰκῆσει
τῶν τιμίων καὶ σεμνῶν Μοναζουσῶν. Σὺν αὐταῖς
μεγαλοφώνως συγχορεύοντες ἡμεῖς πλέκοντες ᾠδὰς
ἁσμάτων σοι φωνοῦμεν εὐλαβῶς·

Χαίροις ἀγλάισμα τῶν Ὁσίων·
χαίροις ὠράϊσμα τῶν δικαίων.

Χαίροις τοῦ χοροῦ Ἀγγέλων ἢ ἡδίστη συναυλία·

χαίροις τῶν Θεοῦ ἐρώντων ἢ καλλίστη συστοιχία.

Χαίροις τῆς Μονῆς Λεπέδων ὁ δομήτωρ ὁ κλεινός·

χαίροις τῆς ἐρήμου πάσης ὁ κοσμήτωρ ὁ σοφός.

Χαίροις μέλισσα καθάπερ φιλοπόνως ἐργασθεῖς·

χαίροις μέλιτος ἄρρητου θεσπεσίως ὁ γευθεῖς.

Χαίροις σάλπιγξ ἀφυπνοῦσα ὑποδοῦλων τὰς καρδίας·

χαίροις φόρμιγξ ἢ τρανοῦσα τὰς Θεοῦ μεγαλουργίας.

Χαίροις τῆς Ἀστυπαλαίας ὁ εὐώδης θησαυρός·

χαίροις τῆς Κεφαλληνίας ὁ προστάτης ὁ θερμός.

Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Μάστιγα τῆς ἀνομβρίας ἔλυσας σαῖς προσευχαῖς καὶ βροχὴν πλουσίαν Μάκαρ δέδωκας ἀύχμῳ γῆ, Ἄνθιμε καιρῷ τοῦ θέρους, ὡσπερ πάλαι Ἡλιοῦ. Σὺν ἐκείνῳ μὴ ἐλλείπῃς τοῦ πρεσβεύειν τῷ Θεῷ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν διδόναι χάριτος τὸν ὑετόν, ἵνα μὴ κατατακῶμεν τῶν παισμάτων τῷ αὐχμῷ, ἀλλὰ ψάλλωμεν προθύμως δροσοβόλῳ ἐν καρᾷ, ὕμνον τὸν καρμόσυνόν σοι καὶ εὐφρόσυνον ᾠδην· Ἀλληλούϊα.

Νέκρωσιν ὁ ὄφις πάλαι τῇ κακίᾳ συμβουλῇ, ἔφερε παντὶ τῷ γένει γεύσεως παρακοῆς. Σὺ δὲ Ἄνθιμε θεόφρον νοουθεσία σου καλῇ καὶ πολλῇ σοῦ παρρησία πρὸς τὸν Ὑψιστὸν Θεόν, ἐν Ἀστυπαλαίᾳ πάλαι ὄφιν μέγαν καὶ δεινὸν κατενέπρησας εἰς τέλος ὡσεὶ κόρτον ἐν φλογί. Καὶ ἡμῶν τὰ πάθη φλέξον ἐγκρατείας τῷ πυρί, συντηρῶν ἀδιατρώτους ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἵνα σὲ ἐπευλογοῦντες ὡς οἱ Παῖδες τὸν Θεόν, ψάλλομεν προθύμως τάδε ἐν μιᾷ κοινῇ φωνῇ·
Χαίροις ὁ μέγας ἐν ἐξαισίῳ·
καίροις ὁ πάνυ ἐν θαυμασίῳ.
Χαίροις παρρησίαν πλείστην πρὸς Θεὸν ὁ ἐσχηκῶς·
καίροις χάριν τὴν μεγίστην ἰαμάτων ὁ λαβῶν.
Χαίροις κόρην θεραπεύσας τὴν ἀόμματον τὸ πρὶν·
καίροις θείως εὐλόγησας τῆς ἀτέκνου τὴν νηδύν.
Χαίροις ὁ τὴν τρικυμίαν ἐν πελάγει καταπαύσας·
καίροις σταθηρὰν εἰρήνην ταῖς καρδίαις ὁ βραβεύσας.

Χαίροις ὁ τὴν γῆν δονήσας διδαχαῖς σου ἱεραῖς·
χαίροις πλήθη στερεώσας ἐν Θεοῦ ταῖς ἐντολαῖς.
Χαίροις τοῦ Θεοῦ πιστώσας τὴν ὑπέρτατον ἰσχύν·
χαίροις τοῦ ἐχθροῦ συντρίψας τὴν μεγάλαυχον
ὄφρυν.
Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Ἐενοτρόπως τῆς Πανάγνου Θεοτόκου ἡ μορφή,
ἐτυπώθη ἐν τῷ ξύλῳ σῆ συντόνῳ προσευχῆ, ἐν
Ἁγιωνύμῳ Ὁρει Ἄνθιμε θαυματουργέ. Ταύτην δὲ
ἐξωραΐσας ὁ Μονάζων ὁ σεπτός, ὁ ἐξεικονίσας
πλεῖστος πάλαι θαυμαστός, σεβασμίας τε εἰκόνας,
σοι ἐπέδωκε σπουδῆ. Ἐν Ἀστυपालαία νήσῳ ἔφερες δὲ
θαυμαστῶς, ἐν Μονῇ Πορταϊτίσσης, ἦν ἀνήγειρας
σοφέ, ἀναμέλπων μετὰ δέους καὶ χαρᾶς πνευματικῆς·
Ἀλληλούϊα.

Ὅμματα σαρκός σου ἔσχες πηρωθέντα ἐκ παιδός,
Ἄνθιμε σημειοφόρε, πάμφωτε μυσταγωγέ, καὶ ἑώρας
ψυχικοῖς σου ὀφθαλμοῖς διαπαντός, Φωτοδότην καὶ
Σωτῆρα, ὃν ἐκήρυξας λαμπρῶς. Τούτῳ πρέσβευε
ἀπαύστως παρρησίαν ὡς πλουτῶν, ἐπιβλέψαι εἰς
ψυχὴν μου τὴν τυφλώτουςαν κακοῖς καὶ φωτίσαι μου
τὰς κόρας τῆς καρδίας ἐναργῶς, ἵνα κράζω
σεσωσμένος ταῦτα σοι διηνεκῶς·
Χαίροις λαμπρὸν τοῦ Ἡλίου σέλας·
χαίροις υἱὲ φωτὸς καὶ ἡμέρας.
Χαίροις τῆς ἀπαθείας γλυκασμὸν ὁ ἐκλάμπων·

χαίροις τὸν τῆς δουλείας σκοτασμὸν καταπαύων.
Χαίροις ἄσαρκος καθάπερ ὁ βιώσας ἐν τῇ γῆ·
χαίροις Ἄγγελος ὡς ἄλλος ἐν σαρκὶ πολιτευθεὶς.
Χαίροις τῆς καμαικοιτίας ἀγαπήσας τὴν στρωμνὴν·
χαίροις τῆς σκληραγωγίας προελόμενος τρυφήν.
Χαίροις τῆς Πορταΐτισης τὴν εἰκόνα ὁ φιλήσας·
χαίροις ἐν Ἀστυπαλαίᾳ ταύτης τὴν Μονὴν δομήσας.
Χαίροις ὁ τῶν ἐξαισίων ἱερώτατος ἀνὴρ·
χαίροις τῆς Κεφαλληνίας ὁ ἀείφωτος λαμπτήρ.
Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Πύργος τῆς ἰσχύος πέλεις, καταράσσων τοῦ ἐχθροῦ
τὰς δεινὰς μηχανουργίας καὶ τὰ ἐνέδρα αὐτοῦ. Ὅθεν
θησαυρὸν ἐν πίθῳ εὐρηκότες οἱ πιστοί, σὺ μετέτρεψας
εὐχῆ σου Ἄνθιμε εἰς μέλαν χοῦν. Τὴν πολλὴν σοῦ
παρρησίαν ἦν ἐκτίσω πρὸς Θεόν, οἱ σοι δοῦλοι
ἐκπλαγέντες ψάλλομεν Αὐτῷ πιστῶς·
Ἀλληλούϊα.

Ῥάβδον ἰσχυρὰν κατέχων τοῦ Θεοῦ τὰς ἐντολάς,
βακτηρίαν τε εὐθεΐαν φίλτρον πρὸς Αὐτὸν ἀγνόν, καὶ
ὡς σύμμαχον τὸν φόβον τὸν ἀνόθευτον ἀεὶ,
ἐπορευῆς μακρυτάτην Ἄνθιμε σοφὴ ὁδόν,
ἐκδιδάσκων τοῖς ἐν σκότει φῶς τὸ μέγα τοῦ Χριστοῦ.
Καὶ κατέχων τοῖς χερσὶ σου τὸ ράβδιον ἀρωγόν,
κομβοσχοίνιον τε θεῖον καὶ πανίερρον ὁμοῦ, ἐν ἀγῶσι
τοῖς τιμίσι γέρα ἔσχες εὐκλεῆ. Διὸ πάντες μετὰ πόθου
σὲ γεραίροντες ἀεὶ, ἐκβοῶμεν ὁμοφώνως ταῦτα χεῖλεσι

ψυχῆς·

Χαίροις ἡ αὔρα Θεογνωσίας·

καίροις ἡ νάβλα τῆς εὐσεβείας.

Χαίροις τῶν ἐν ἀπογνώσει παραστάτης ἰλαρός·

καίροις τῶν ἐν ἀπορία ἀντιλήπτωρ θαυμαστός.

Χαίροις ὅτι ἠγωνήσω τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν·

καίροις ὅτι ἐδομήσω φροντιστήρια ψυχῶν.

Χαίροις θλίψεις ὁ βαστάσας ἐν καμίνῳ τῆ τοῦ βίου·

καίροις ὁ φαιδρῶς ἐκλάμπων ὑπὲρ τοῦ φθαρτοῦ

χρυσίου.

Χαίροις ὁ Θεὸν εὐφρανας ταῖς παννύχοις σου εὐχαῖς·

καίροις ὁ ἀεὶ συνόδων ταῖς Ἀγγέλων στρατιαῖς.

Χαίροις σάλπιγξ ἡ φωνοῦσα τοῦ Θεοῦ τὰς διδαχάς·

καίροις φόρμιγξ μελωδούσα τὰς ἀρρήτους δωρεάς.

Χαίροις πάτερ Θεόφωτε.

Σίκινος ἡ θεία νῆσος ἐγκαυχᾶται καὶ σκιρτᾷ Ἄνθιμε,

τῶν οὐρανίων ἄνερ ἐπιθυμιῶν. Ἐν αὐτῇ γὰρ

καταπαύσας τοῦ κηρύγματος ὁδόν, ἔπηξας ἐπὶ τὸ

Ὅρος, τὴν Μονὴν Χρυσοπηγῆς, τὴν ἐκβλύζουσαν ὡς

νᾶμα χάριν ἀγιαστικὴν. Ταύτης οὖν μετειληφότες οἱ

χοροὶ τῶν εὐσεβῶν, ψάλλουσι Θεῷ τῷ δόντι δωρεῶν

σοι πλησμονήν, χαριστήριον λατρείαν καὶ τὴν

ἄπαυστον ᾠδὴν·

Ἀλληλούϊα.

Τόπους εἰς ἀγίους Πάτερ, οὓς ἐβάδισε Θεός, μετὰ

πόθου ἐπεσκέψω Ἄνθιμε τοῦ ἱεροῦ, ἵνα τούτους

προσκυνήσης ὡς Κυρίου ἐραστής. Ὅθεν εὐλογίαν
θείαν καὶ ἰσχὺν προσειληφώς, ἐπορεύθης ἀκυμάντως
τοῦ κηρύγματος ὁδόν. Ἰσαπόστολος οὖν μέγας καὶ
περίδοξος δειχθείς, σὲ τιμῶμεν μετὰ δέους ἐκβοῶντές
σοι πιστῶς

Χαίροις λαμπὰς τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν πέλας·
χαίροις λαμπρὸν Ἀποστόλων γέρας.

Χαίροις ὑποδοῦλοις πνεύσας ὡσεὶ δρόσος Ἀερμών·
χαίροις τῆς Σιών τῆς ἄνω ὁ πολύδροσος λειμών.

Χαίροις ἄνερ ὁ φιλήσας πνεύματος τὰ ἀγαθὰ·
χαίροις Πάτερ ὁ ποθήσας ἀκηράτους δωρεάς.

Χαίροις τῷ Θεῷ συνάξας ὡς νοσσία τοὺς πιστοῦς·
χαίροις ὁ ποσὶ πατάξας ὡς στρουθία τοὺς ἐχθρούς.

Χαίροις ἔλαφος καθάπερ ὁ τὰς νήσους διαβάς·
χαίροις δίψαν σου κορέσας εἰς Κυρίου τὰς πηγάς.

Χαίροις λόγων θεαρέστων ὁ ἀκάματος σπορεύς·
χαίροις Πνεύματος Ἁγίου ὁ πρωτεύων σκαπανεύς.

Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Ὑψηλῆ ἐν διανοίᾳ τῷ Θεῷ προσομιλῶν, τέλος σου τὸ
θεῖον Πάτερ ἔγνωκας προοπτικῶς. Ὅθεν εἰς Μονὴν
Λεπέδων ἐπιστρέφας, τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν σου
ἐναπέθου Ἄνθιμε τὴν καθαρὰν. Ταύτην πάντες
εὐλαβείᾳ ἀνυμνοῦντες καὶ χαρᾷ, μέλπωμεν ἀπαύστως
ὕμνον τῷ κοινῷ Δημιουργῷ, τῶν ψυχῶν τε Εὐεργέτη,
μελωδοῦντες ἐκτενῶς·
Ἀλληλούϊα.

Φάραγξ πᾶσα ἐπληρώθη ταῖς σοφαῖς σοῦ διδαχαῖς,
καὶ βουνὸς ἐταπεινώθη τοῦ ὑψαύχενος ἐχθροῦ Ἄνθιμε
πνευματοφόρε, τῶν κηρύκων ἢ κρηπίς. Τοῖς χερσὶ
σου γὰρ κατέχων ὡσεὶ ὄπλον τὸν Σταυρὸν,
κομβοσχοινιὸν τε θεῖον καὶ ῥαβδίον ταπεινόν,
ἐπορεύθης δρόμον μέγαν, μεγαλύνων τὸν Θεόν. Καὶ
ἡμεῖς οὖν ἀριστείας μεγαλύνοντες τὰς σὰς, λέγομεν
σοι ταῦτα πόθῳ, ἐν μεγάλῃ τῇ φωνῇ·

Χαίροις τῆς πίστεως ἱερεῖον·

χαίροις ἀγάπης Θεοῦ ταμεῖον.

Χαίροις ὁ κλεινὸς ἐκφάντωρ μεγαλείων τοῦ Θεοῦ·

χαίροις ὁ ἡδὺς κοσμήτωρ μοναζόντων τοῦ Χοροῦ.

Χαίροις ὁ δρομεὺς Κυρίου τὸ Αἶγαῖον διελθών·

χαίροις ὁ σπορευὺς τοῦ Λόγου στάχυν δρέψας τὸν
μεστόν.

Χαίροις τῆς Θεογνωσίας ὁ ἀκένωτος κρατήρ·

χαίροις τῶν δεδουλωμένων ὁ πολύφωτος λαμπτήρ.

Χαίροις τοῦ Κυρίου πύκτα ἀριστεύσας εὐκλεῶς·

χαίροις Μοναστῶν ἀλεῖπτα πρὸς τὸ σκάμμα ὀδηγῶν.

Χαίροις ποταμοὺς ὁ ρεύσας θεαρέστων διδαχῶν·

χαίροις θείως ὁ ἀρδεύσας αὔλακα τῶν καρδιῶν.

Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Χάριν τὴν τιμίαν εἶρες Ἄνθιμε παρὰ Θεῷ, τοῦ ὁρᾶν
πολλὰ συμβάντα καὶ προλέγειν τὰ ἐγγύς. Ὅθεν οἱ
πιστοὶ ὡς ἄλλον θεωροῦντες σὲ Μωσῆν, ὀδηγοῦντα
ὑποδούλους πρὸς ἐπαγγελίας γῆν, ἐν Σιναίῳ τε τῷ
ὄρει ὁμιλήσαντα Θεῷ, σοι προσήρχοντο προθύμως,

ἵνα εὕρωσιν Αὐτόν. Διὸ κόρας τῆς καρδίας
ἀγασθέντες καὶ νοός, λόγους θείου σοι προσῆγον
καὶ ᾠδὴν καινὴν Θεῷ·
Ἀλληλούϊα.

Ψυχοτρόφοις διδαχαῖς σου ἐκ τοῦ σκοτίου τῶν
παθῶν, εἴλκυσας πρὸς σωτηρίαν τὸν ὑπόδουλον λαόν,
ὀδηγήσας πρὸς λιμένας Ἄνθιμε τοὺς γαληνοὺς,
καταλάξας τῆς εἰρήνης τῷ Δοτῆρι καὶ Θεῷ.
Γαληνόμορφον οὖν χάριν εὐρηκότες καὶ ἡμεῖς,
εἰρηναῖα ἐν καρδίᾳ, ἐλευθέρα τε φωνῇ, χεῖρας
αἶροντες ἐν πίστει, πρὸς τὸν ὑψιστον Θεόν,
ἀνυμνοῦμεν τὴν σὴν δόξαν, λέγοντες χαρμονικῶς·
Χαίροις εὐσεβείας τὸ ἄσειστον ἔδρασμα·
καίροις τῶν πιστῶν τὸ ἀκράδαντον ἔρεισμα.
Χαίροις τοῦ ἀγροῦ Κυρίου φυτοκόμος ἀγαθός·
καίροις τοῦ καρποῦ τοῦ θείου πλεονάσας τὸν μισθόν.
Χαίροις τῶν θεοκηρύκων ἢ περιβλεπτος κρηπίς·
καίροις τῶν ἰσαποστόλων πολυσέβαστος σφραγίς.
Χαίροις ὁ θεμελιώσας θείας καὶ σεπτὰς Μονάς·
καίροις ἔργῳ ὁ καθυποδείξας θεμελίους ἀρετᾶς.
Χαίροις ὁ τρανῶς διδάξας μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ·
καίροις ὁ σαυτὸν ποιήσας τέμενος τοῦ Πανουργοῦ.
Χαίροις αὔρα οὐρανία ἀναψύχουσα ἡμᾶς·
καίροις δρόσος ἢ τιμία υἱετίζουσα ψυχὰς.
Χαίροις τοῦ φωτὸς τοῦ θείου ἢ ἀνέσπερος αὐγή·
καίροις τῶν φωταγωγούντων ἢ ὑπέρλαμπρος στολή.
Χαίροις Πάτερ Θεόφωτε.

Ὡ Θεόσοφε Πάτερ, τῶν Ὁσίων ἀκρότης, ὁμότροπε κλειῶν Ἀποστόλων, (γ') ὁ πηρωθείσους ὀφθαλμοῖς τοῦ σώματος εὐτόλμως τὰ πελάγη διατρέξας, ἵνα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τοῖς ὑποδοῦλοις Ἑλλησιν κηρύξης καὶ εἰς γαλήνιον λιμένα τούτους ὀδηγῶν, τὸ φῶς αὐτοῖς τὸ ἱλαρὸν παρέξης· ὑπάναψον τὸν τῆς ψυχῆς μου ἐσβεσμένον λύχνον δέομαι, τὴν δὲ λαμπάδα μου ἐν ἔργοις εὐποιΐας λάμπρυνον, ἵνα σὺν ταῖς παρθένοις ταῖς φρονίμοις εἰς τὸν νυμφῶνα εἰσελθὼν τὸν ἐπουράνιον, τοῦ Φωτοδότου κάλλους θεωρῶ τὸ ἀκατάληπτον. Καὶ ὕμνοις Τούτου μεγαλύνων τὴν χρηστότητα σὺν Ἀγγέλοις μέλπω τὴν ἀσίγητον ᾠδὴν· Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ. Κεφαλληνίας τὸν βλαστὸν καὶ μέγα καύχημα...

Πρὸ δὲ τοῦ δι' εὐχῶν τὸ ἐξῆς: Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα. Τὸν ἀκατάληπτον, Θεὸν ἐώρακας, τυφλοῖς σοῦ ὀμμασιν, Ἄνθιμε Πάμφωτε, καὶ ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν, τοῦ θείου Εὐαγγελίου. Νήσοις γὰρ ἐκήρυξας, ἐν δουλείας τοῖς ἔτεσι, Κύριον Φιλάνθρωπον καὶ Μονὰς ἀνεδόμησας Διὸ σοι οἱ πιστοὶ ἐκβοᾶμεν· Χαίροις τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει.

Δίστιχα ἀκροτελεύτια:

Πρεσβείαις φωτοφόροις σου καρδίαν αὐγασὸν μου τοῦ σκότους μὲ ἐλευθερῶν Ἄνθιμε θεορρήμον.

Καὶ τελειῶσαι τὴν ὁδὸν καλῶν ἀγῶνων δίδου
τῇ ἀνυμνοῦσί σε πιστῶς πέννητι Ἰσιδώρα.
Καὶ πάντα τοὺς τιμῶντας σὲ ἐν εὐλαβείᾳ Πάτερ
εὐλογεῖ καὶ συντήρησον ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἀπρώτους.

